

Christopher Faulkner

Jean Renoir

Jean Renoir (1894-1979) már kisgyerekként is különleges kiváltságokat élvezett. Nem elég, hogy az impresszionista festőóriás, Pierre-August Renoir fiaként látta meg a napvilágot, de a festő-csemeték közt is szerencsésnek mondhatta magát, hiszen az idősebb Renoirnál a modelleknek nem kellett mozdulatlanul ülniük. Márpedig az apa előszeretettel örökítette meg az aranyzóke loknis kisfiút. Hogy miként is festett az ifjú Jean a kedves papa festményein, kiderül rögtön a Taschen Renoir-albumából, mint ahogy néhány oldallal odébb láthatjuk azt is, hogyan pózolt a 19 éves fiatalember tetőtől talpig egyenruhában az első világháború kezdetén. Azt már Renoir nemrégiben magyarul is megjelent önéletrajzában, az *Életem és filmjeim*-ben olvashatjuk, hogy a háború milyen testi és lelki nyomokat hagyott a harcokban megsebesült katonában. E nagyon is olvasmányos, szinte letehetetlen önéletrajz a továbbiakban is hasznunkra lehet a Taschen elsősorban képekben erős rendezőportréjának tanulmányozásakor. Így a filmek hosszú sorához érve is akkor járunk a legjobban, ha a ritkaságszámba menő, filmmúzeumok széfjében őrzött jelenetképekhez és werkfotókhoz a *Nana*, *A szuka*, *A vízből kimentett Boudu*, a *Toni*, *A nagy ábránd* és *Az állat az emberben* rendezőjének saját szavait olvassuk.

Taschen/Vince Kiadó
192 oldal, 6495 Ft